

Aktivita č.1

M. Rázusová-Martáková

Zatúlané húsa

Vyšli húsky dlhým radom,
ešte bola ranná rosa.
Keď sa pohli kúsok za dom,
jedno húsa stratilo sa.

„Čiv – čiv, jaj – jaj!“ húsa volá
po záhumní i po dvore.
Húsa behá dookola:
„Šli ste dolu, a či hore?“

Kvočka deti pred maštal'ou
učí hrabať v kope hnoja.
Húsa pred kvočku si stalo:
„Či ty nie si mama moja?“

Kvočka všetky pierka zježí:
„Kvok!“ a zazrie ani mrak.
Ej, nech húsa nepobeží,
ujde sa mu všelijak!

Ešte sa však nenaľaká-
v kúte vidí morky stáť...
Obráti sa na moriaka:
„A ty nie si moja mať?“

„Hudri - hudri!“ moriak skríkne,
spustí krídla, zdvihne chvost.
Od ľaku sa húsa mykne:
„Juj, aký hlas! Mám ho dost!“

A už sa aj pustí vnohy,
nevie, chúd'a, jak a kam...
Poza pajty, poza stohy
dostane sa ku kačkám.

Krdlik v jarku plže chytá,
jedna stará sedí sama.
Húsatko sa ticho pýta:
„Či ty nie si moja mama?“

„Tak-tak, tak-tak!“ kačka klame,
ale húsa neverí:
Hlas je cudzí, i keď mame
podobá sa po perí.

„Čiv!“ sirôtka chodí, blúdi,
smutne volá: „Kde si, mať?“
Už aj Dunčo vyšiel z búdy
na ten žiaľ sa poďívať.

„Gága!“ – vtom sa ozve zdola,
a húske viac netreba!
Mamka volá, húsa volá -
vo chvíli sú u seba!

To je radosť nad radosti –
už niet stopy po žiali!
Len kocúr sa tajne zlostí,
že mu driemkať nedali.